

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΕΙΠΝΟ (Λουκ. 14, 16-24)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στό Χειμαδιό στίς 14/12/2003)

1. Δείξε τήν πίστη σου

Τό μήνυμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ μᾶς εἶναι: «Προσέχετε, ὁ Θεός θέλει ἀπό σᾶς, νά δείξετε ὅτι πιστεύετε στήν αἰώνια ζωή, καί σ' Αὐτόν, καί στά λόγια Του». Καί τό δείχνουμε ὅταν κάνουμε καλά ἔργα γιά τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, χωρίς νά περιμένουμε ἀπό αὐτά μισθό καί ἀπολαβή ἐδῶ, στόν κόσμο.

Γι' αὐτό τά μεγαλύτερα ἔργα, πού ἔχουν ἀξία γιά τό Θεό, εἶναι ἐκεῖνα πού δέν τά μαθαίνει ὁ κόσμος. Καί μεγαλύτερη ἀξία ἀπό ὅλα ἔχει πάντοτε ὅ,τι καλό γίνεται μέσα στήν καρδιά μας. Ὅταν δηλαδή ἀποφασίζουμε νά κάνουμε τό καλό ἐπειδή τό θέλει ὁ Θεός, ὄχι γιά τά μάτια τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι μακάριος ὁ ἄνθρωπος πού διαλέγει τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ. Θά ἀπολαύσει τήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Θά τοῦ γίνει ἀνταπόδοση.

Αὐτά τά λόγια εἶναι τά πιό σοφά, ἐπειδή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἡ μεγαλύτερη ἀλήθεια εἶναι: ὁ Θεός καί τό θέλημά Του. Ὅλα τά ἄλλα εἶναι ψεύτικα, μικρά, μηδαμινά. Ἐμεῖς βέβαια μερικές φορές λέμε: «Ἄντε περίμενε. Ποιός ξέρει τί γίνεται μετά τόν θάνατο;» Μέ τά λόγια αὐτά κάνουμε τόν ἔξυπνο καί πουλᾶμε καπατσούνη εἰς βάρος τοῦ ἑαυτοῦ μας. Γιατί ἔρχεται, ξαφνικά ὁ θάνατος καί ὅλα αὐτά πού ἀπόκτησες, ἀπόλαυσες, κατάφερες καί γλέντησες, πού πᾶνε; Τί ἀξία ἔχουν; Ἔσβησαν καί χάθηκαν! Ἀλλοίμονο, στόν ἄνθρωπο, πού τήν ἡμέρα, πού πεθαίνει, μένει γυμνός καί φτωχός.

2. Καλή διάθεση, τό ωραιότερο πράγμα

Ἀκούσαμε στό σημερινό Εὐαγγέλιο ὅτι ὁ φιλόανθρωπος Θεός, πού εἶναι Πατέρας στοργικός, ἔχει ἐτοιμάσει γιά μᾶς τά ἀγαπητά πλάσματά Του, πού μᾶς ἔκανε κυρίαρχους στόν κόσμο, τήν Ἐπουράνιο Βασιλεία Του. Καί μᾶς λέει: «Μήν ἀφήνετε τόν καιρό τῆς ζωῆς σας νά πηγαίνει χαμένος. Κάθε ἡμέρα, κάνετε κάτι. Ἀγωνίζεσθε». Καί ὅπως μᾶς λέει ἡ παραβολή τοῦ μεγάλου Δείπνου, ὁ

Θεός μᾶς καλεῖ κοντά του στέλνοντάς μας τούς δούλους του καί μᾶς φωνάζει: «Σᾶς περιμένω, ὅλα εἶναι ἕτοιμα, ἐλάτε».

Ὅταν οἱ καλεσμένοι ἄκουσαν τήν πρόσκληση ἀδιαφόρησαν. Ὁ ἕνας εἶπε: «ἐγώ ἀγόρασα χωράφι, πάω νά τό δῶ». Ὁ ἄλλος εἶπε: «ἀγόρασα βόδια καί πάω νά ὀργώσω τά χωράφια μου». Ἕνας ἄλλος εἶπε: «ἐγώ παντρεύτηκα, ἔχω γυναίκα καί δέν ἔχω καιρό γιά τέτοια πράγματα».

Κάλεσαν κάποτε ἕναν, σέ κάποια ἐκδήλωση χαρᾶς. Ἀγαπητοί του ἄνθρωποι τόν κάλεσαν. Ἐκεῖνος ἔτυχε νά πίνει τόν καφέ του, δέν θέλησε νά τόν ἀφήσει στή μέση καί ἀδιαφόρησε.

Ἄν τό φιλοσοφήσουμε λίγο, δέν διαφέρει πολύ τό «πίνω τόν καφέ μου καί δέν ἔρχομαι» ἀπό τό «ἀγρόν ἤγόρασα, ζεύγη βοῶν ἔχω καί γυναίκα ἔγημα». Τί δείχνουν αὐτά; Δείχνουν, ὅτι ἐκεῖνοι πού ἔδωσαν τήν ἀπάντηση αὐτή, εἶχαν μέσα τους καταφρόνηση. Γιά ποιόν καταφρόνηση; Γιά κεῖνον πού τούς καλοῦσε καί γιά κεῖνα πού θά ἀπολάμβαναν κοντά Του.

Τί εἶναι ἡ καταφρόνηση; Τό χειρότερο πράγμα στόν κόσμο. Δέχομαι νά μέ ἀπειλήσει ἕνας ἄνθρωπος, δέχομαι νά μέ βρίσει, δέχομαι νά μέ βλάψει, ἀλλά ὄχι καί νά μέ καταφρονεῖ! Γιά βάλτε τώρα στό μυαλό σας, τί εἶναι ἡ καταφρόνηση, ὅταν στρέφεται πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τήν αἰώνια ζωή. Τί δείχνει ὅτι ἔχει ὁ ἄνθρωπος μέσα του;

Ἄν δέν ὑπάρχει χειρότερο, ἀπό τό νά ἀφήνει ὁ ἄνθρωπος τόν ἑαυτό του νά αἰσθάνεται καταφρόνηση ἀκόμη καί γιά τόν μικρότερο ἄνθρωπο, πόσο μάλλον γιά τόν Θεό καί γιά τό θέλημά Του!

Τί λοιπόν πρέπει νά κάνουμε; Νά βάλουμε μέσα μας καλή διάθεση, πού σημαίνει: «Ἐγώ, ὑποψιαζόμενος τί εἶναι, τί μπορεῖ νά εἶναι ἡ αἰώνια ζωή, ψάχνω νά τήν καταλάβω. Τήν ἀναζητῶ».

Ἡ καλή διάθεση εἶναι τό εὐκολότερο πράγμα, στόν κόσμο. Γιατί νά βάλω τή διάθεσή μου στό κακό, στό ὄχι, καί νά μή βάλω στό ναί, στό καλό; Εἶναι τό εὐκολότερο πράγμα, γιατί οὔτε φροντίδες ἀπαιτεῖ, οὔτε ποδαρόδρομο, οὔτε θυσία, οὔτε κόπο. Τίποτα δέν ἀπαιτεῖ.

Λέγει ἕνας Ἅγιος: «ἡ καλή διάθεση εἶναι τό ὁμορφότερο πράγμα στόν κόσμο». Γιατί; Γιατί, τό ὁμορφότερο πράγμα εἶναι, νά αἰσθάνεσαι εὐχαριστημένος ἀπό τόν ἑαυτό σου καί ἀπό τά ἔργα σου. Καί οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, βλέποντας τήν πολιτεία σου, νά λένε: «εἰλικρινής ἄνθρωπος, συνεπής ἄνθρωπος, καλός ἄνθρωπος, μπορεῖς νά στηριχτεῖς ἐπάνω του». Καί νά αἰσθάνεσαι, ὅτι ὁ Θεός καί οἱ ἄνθρωποι ἀναπαύονται σέ σένα.

Ἐπάρχει μεγαλύτερο καλό στόν κόσμο;

Καί ποιό είναι τό χειρότερο; Όταν πεθαίνεις καί νά αισθάνεσαι γυμνός καί φτωχός. Καί όταν ζεῖς καί νά αισθάνεσαι πεντακόσιες ἐνοχές. «Γιατί ἔκανα ἐκείνη τήν παλιοδουλειά; Τότε εἶχα γοητευτεῖ. Τώρα, μετά ἀπό ἕνα χρόνο πού πέρασε, τί μου ἔμεινε; Τί κέρδισα; Τί ὠφελήθηκα;»

Ξέρουμε, ἀδελφοί μου, λίγο πολύ ὅλοι, πόσο ταλαιπωρεῖ τόν ἄνθρωπο, μία τέτοια ἐσωτερική κατάσταση. Καί ἂν ἀκόμη ὑποθέσουμε ὅτι δέν τόν ταλαιπωρεῖ ἐσωτερικά, ὅταν ἐμεῖς τόν βλέπουμε, κάνουμε τόν σταυρό μας καί λέμε: «Θεέ μου! Γλύτωσέ μας ἀπό τέτοια κατάσταση» Γιατί ὅλοι θέλουμε εὐγένεια, καλωσύνη καί ἀγιοσύνη.

Οἱ μεγάλοι ψυχολόγοι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς λένε: «Κάθε ἄνθρωπος ἀπό μικρό παιδί, μέχρι πού γερνάει θέλει τόν πατέρα του τέλειο. Θά ἤθελε νά τόν ἔβλεπε, εἰ δυνατόν, σάν τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ». Γιατί τόν θέλει νά εἶναι σέ τέτοια τελειότητα; Γιατί περιμένει ἀπό αὐτόν κάτι καλό. Ποιό εἶναι τό πρῶτο; Στοργή, ἀγάπη, κατανόηση, δίδαγμα.

Καί τή μητέρα του πῶς τήν περιμένει κάθε ἄνθρωπος καί πῶς τή βλέπει; Σάν τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Τί δείχνει αὐτή ἡ διάθεση, τήν ὁποία κηρύττουν οἱ ψυχίατροι καί οἱ ψυχολόγοι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς; Πῶς ὁ ἄνθρωπος, πλασμένος ἀπό τό Θεό γιά τό καλό, ψάχνει συνεχῶς, γιά τό καλό. Καί ποῦ τό θέλει περισσότερο; Στόν ἑαυτό του, στό σπίτι του, στόν πατέρα του, στή μητέρα του, στ' ἀδέρφια του, στήν παρέα του. Γιατί θέλει νά τό ζεῖ κάθε στιγμή.

3. Εὐκόλος πλουτισμός

Εἶπε ὁ Χριστός: «σᾶς λέγω, ὅτι αὐτοί πού καταφρόνησαν τήν πρόσκλησή Μου, δέ θά πατήσουν στό σπίτι μου. Οὐδεῖς γεύσεται μου τοῦ δείπνου».

Καί εἶπε πάλι στούς ὑπηρέτες του:

-Βγεῖτε ἔξω, μαζέψτε κόσμο, καλέστε ἄλλους.

-Ἦρθαν Κύριε πολλοί, ἀλλά ὑπάρχει τόπος ἀκόμα.

-Πηγαίνετε ψάξτε ὅπου νά εἶναι. Δέν ψάχνουμε γιά ἐπισήμους, λέει ὁ Θεός. Ὅλοι εἶναι παιδιά μου. Βρεῖτε ἀνθρώπους νά γεμίσει τό σπίτι μου.

Τί σημαίνει αὐτό ἀδελφοί μου;

Ὁ Θεός, δέν περιμένει νά σέ βρεῖ καλόν σάν τόν Ἅγιο Νικόλαο γιά νά σέ καλέσει στή Βασιλεία του. Βέβαια, μακάρι νά τόν φτάναμε τόν ἅγιο Νικόλαο· θά εἶχαμε μεγάλη δόξα στόν οὐρανό. Τί καλύτερο, νά φτάσεις τήν ἀγιωσύνη καί τήν καλωσύνη τοῦ Ἁγίου Νικολάου; Ἀλλά μᾶς λέει ὁ Θεός: «Δέν ζητῶ ἀπό ὄλους νά φτάσουν αὐτήν τήν κορυφή, αὐτό τό ὕψος. Ἀλλά νά μήν ἔχεις οὔτε καλή διάθεση; Μιά καλή διάθεση γυρεύω. Ἄμα, ἀρχίσεις νά καλλιεργεῖς τήν καλή σου διάθεση, ξέρεις, τί πλοῦτο θά γεμίσεις, μέσα σέ λίγο καιρό; Πλοῦτο μεγάλο!»

Πῶς ἀποκτᾶμε καλή διάθεση;

Νά ποῦμε ἕνα παράδειγμα: Μερικές φορές δυσκολευόμαστε νά κάνουμε λίγη ὑπομονή. Ποῦ εἶναι ἀνάγκη νά κάνουμε ὑπομονή; Γίνεται κήρυγμα στήν Ἐκκλησία καί λέμε: «Σάν πολλά μᾶς λέει, πότε θά τελειώσει νά φύγουμε πέντε λεπτά νωρίτερα». Ἐδῶ εἶναι πού χρειάζεται λαχτάρα νά ἀκούσουμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί ὑπομονή, γιά νά ὠφεληθοῦμε πνευματικά.

Ἀπό τή στιγμή, πού λέει ἕνας, «βρέ, δέν τελειώνει, νά φύγουμε», δέν ἔχει καλή διάθεση.

Ἀλλά καί σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας, γιά κάθε ἔργο μας, ἀκόμη καί γιά τό πιό μικρό, γιά μιά «καλημέρα», μετρᾷ ἂν τό κάνουμε μέ καλή διάθεση. Καί ἡ παίρνουμε μισθό ἀπό τόν Θεό, ἢ τόν χάνουμε τόν μισθό μας. Εἶναι πολύ εὔκολο πρᾶγμα ἢ καλή διάθεση.

Μᾶς λέγει ὁ Χριστός: «ἀγωνιστεῖτε ν' ἀποκτήσετε καλή καρδιά, γιά νά γίνονται τά ἔργα σας καλά». Γιατί ἔτσι ἀκόμα καί ἂν φαίνονται μικρά, τιποτένια, ἔχουν μεγάλη ἀξία. Ποῦ; Ἐκεῖ. Ἐδῶ δέν φαίνεται ἡ ἀξία τους. Ἐκεῖ στόν οὐρανό εἶναι τεράστια!

Ποιός ἦταν ὁ μεγαλύτερος φίλος του Θεοῦ;

Ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ.

Τί ἔκανε ὁ Ἀβραάμ; Κάτι πολύ ἀπλό.

Εἶχε βέβαια ἀρκετά. Γιά τήν ἐποχή του ἦταν εὐκατάστατος. Ἀλλά κάθε ἡμέρα ἔλεγε: «Μήπως περνᾷ ἐδῶ κοντά κανένας φτωχός, πεινασμένος, ὁδοιπόρος; Γιατί νά μήν πιεῖ λίγο νεράκι καί νά μήν φάει λίγο ψωμάκι;» Καί ἔβγαινε στό δρόμο μέ ἕνα καλάθι καί μέ ἕνα ἀσκή νερό, περίμενε τούς περαστικούς καί τούς ἔδινε. Καί ἅμα ἦταν κουρασμένοι τούς ἔλεγε: «ἐλᾷτε στό σπίτι νά φᾶτε κάτι καλλίτερο, νά ξεκουραστεῖτε. Καί μετά συνεχίζετε.

Αὐτή ἡ καλωσύνη ἔκανε τόν Ἀβραάμ, μαζί μέ τήν πίστη καί τήν ὑπακοή πού εἶχε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά γίνει ὁ μεγαλύτερος πατέρας τῶν ἀνθρώπων. Τό

παράδειγμά του είναι οδηγητικό.

Ύπάρχει πιά ανόητος άνθρωπος από εκείνον που ακούει ότι υπάρχει Θεός, Βασιλεία Θεού και Αιώνια ζωή, και δέν κάνει τίποτε; Και δέν ψάχνει νά βρεΐ τήν Αιώνια ζωή;

Μέσα στήν έκκλησία παρακαλοϋμε τόν Θεό νά μᾶς δίνει φῶς και σύνεση. Νά ξερούμε τί κάνουμε και πῶς βαδίζουμε.

Μετά από λίγες ήμέρες θά ἔχουμε τήν ἑορτή τῶν Χριστουγέννων.

Γιά νά τήν γιορτάσουμε καλά, ανακαινίζουμε τήν καρδιά μας μέ τήν ἐξομολόγηση. Και φροντίζουμε νά φᾶμε ὄχι μόνο τό γιορταστικό φαγητό τῶν Χριστουγέννων, στό τραπέζι τοῦ σπιτιοῦ μας, ἀλλά τό φαγητό που θά μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός. Τό Σῶμα Του και τό Αἷμα Του μέσα από τό Ἅγιο Ποτήριο. Κάνοντας ἔτσι, κάνουμε ἕνα ἄλμα, μιά πορεία πρὸς τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τρῶμε πίνουμε στό τραπέζι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μαζί μέ τόν Κύριό μας τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἄς μᾶς φωτίζει ὁ Θεός νά κάνουμε γιά τήν ψυχή μας ὄ,τι καλλίτερο μπορούμε. Ἀμήν.-